

Oppassen geblazen als dan de zon gaat schijnen.

Af en toe laten de bijen zich nu op een mooie dag buiten de kast zien. Ik zie dit met gemengde gevoelens aan. Fijn dat ze weer vliegen is de ene kant. Aan de andere kant kan het buiten de stal of de beschutting van de kasten nog best guur zijn. Het gevolg: verkleumde bijen tegen of voor de kast. Jammer; ze hadden beter op het weer moeten inspelen. Ik denk dan altijd maar: 'Het zijn vast niet de slimste bijen die verongelukken.'

Nu we toch naar de kasten kijken is het goed om even te controleren of de vliegopening niet geblokkeerd wordt door dode bijen. Ik veeg meestal even met een stokje door de vliedspleet. Je ziet dan snel genoeg of er wat aan de hand is.

Anders wordt het als er sneeuw ligt. Een prachtig gezicht zo'n witte wereld. Voor imkers is het oppassen geblazen als dan de zon gaat schijnen. Loopt de temperatuur op tot zo'n graad of acht, dan kunnen de bijen door het felle weerkaatste zonlicht naar buiten gelokt worden.

Bijen oriënteren zich op het licht. Alleen ... het door de sneeuw teruggekaatste licht is feller dan het zonlicht. Gevolg: De bijen raken in de war en gaan op hun rug vliegen. Zo belanden ze in de sneeuw en verkleumen.

Daarom zet ik in zulke gevallen een plankje schuin voor de vliegopening. De

bijen kunnen nog uit de kast, maar het reflecterende zonlicht wordt buitengehouden.

Overigens, als die kasten niet in een stal staan kunnen ze onder de sneeuw komen te zitten. Geen probleem! Sneeuw laat lucht door.

Opletten wordt het wel als het gaat dooien. De sneeuw smelt half weg en het restant bevriest 's avonds weer. Zo kan de vliegopening dichtvriezen. Als dit even duurt kunnen de bijen stikken. Sneeuw is mooi, geniet ervan, maar let op je bijen!

Na het mooie lange najaar kunnen er problemen met het reservevoer komen.

Heb je vroeg ingevoerd dan gebeurde dit terwijl er nog een redelijk groot broednest aanwezig was. Dit broednest is uitgelopen maar in de plaats hiervan is geen suiker opgeslagen. Zo kan het dus gebeuren dat de kast goed zwaar aanvoelt (er dus nog veel voer aanwezig is), maar dat de bijen de voerloze ramen niet kunnen passeren om bij de rest van het voer te komen. *Ze gaan dan dood.*

Zo kijk ik zelf regelmatig op de onderleggers onder de gaasbodems hoe het met de val van de wasdekseltjes is. Bijen beginnen met eten aan hun wintervoorraad aan de kant van de vliedspleet. Gedurende de winter verplaatsen ze zich geleidelijk aan naar achteren. Dit verplaatsen kun je zien aan de gevallen wasdekseltjes op de onderlegger.

Liggen de dekseltjes tegen de achterwand aan, dan wordt het uitkijken geblazen. Voel dan aan de kast of deze nog voldoende gewicht heeft. Zo ja: het valt misschien mee. Zo nee: bijvoeren!

Winterakoniëten

Hoe doe je dat?

Niet met suikerwater! De bijen worden dan gestimuleerd om nectar te gaan zoeken.

Dus apifonda of borstplaatdeeg op de raten leggen. In elk bijenlesboek staat wel, hoe je borstplaat maakt (de bakker maakt het anders).

In de buurt van mijn bijenstal bloeien de prachtig gele winteraconiëten. Op zonnige dagen worden ze druk door de bijen bezocht. Ze verzamelen vooral stuifmeel. Ik vind het altijd weer een mooi gezicht als vroeg in het voorjaar de bijen met stuifmeel binnenkomen. De kans is dan groot dat de koningin weer aan het leggen geslagen is.

Mijn imkerbloed gaat weer sneller stromen.